

Nr 379.

Av herr **Utbult m. fl.**, om utredning och förslag angående riktlinjer för planläggning av bebyggelsen i Bohusläns fiskeläge.

I tvenne likalydande motioner, nr I: 39 och II: 70, vid sistlidna års lagtima riksdag påtalades de svårigheter, som skärgårdsbefolkningen i Bohuslän sedan länge haft och fortfarande har att kämpa med i samband med ordnandet av bebyggelsen i sina samhällen. Motionerna utsändes på remiss till ett flertal myndigheter samt Svenska västkustfiskarnas centralförbund. Dessa liksom första kammarens andra och andra kammarens tredje tillfälliga utskott avgåvo utlåtanden, vilka alla samstämmt vitsordade, att regleringen och planläggningen av bebyggelsen i Bohusläns fiskelägen varit förenade med stora svårigheter. Andrakammarutskottet tillstyrkte i sitt utlåtande, nr 9, i anledning härav den i motionen gjorda framställningen om åtgärder till avhjälpande av dessa svårigheter, och kammaren biföll densamma. Förstakammarutskottet, som även det vitsordade att praktiska svårigheter föreläge, avstyrkte framställningen i sitt utlåtande nr 3, väsentligen på formella grunder. Man menade, att gällande författningar icke innehölle bestämmelser av tvingande natur, och hänvisade till att dispenser kunde erhållas samt till 1942 års stadsplaneutrednings pågående arbete inom hithörande områden. Första kammaren följde sitt utskott och avslog motionen, som därmed fick falla.

Sedan dess har stadsplaneutredningen framkommit med sitt Betänkande nr III med förslag till byggnadslag m. m., som även varit ute på remiss. I detta ha endast städernas och den egentliga landsbygdens frågor upptagits till behandling och positiva förslag framlagts till dessa bebyggelseformers ordnande. Skärgårdens bebyggelsefrågor äro, såsom allmänt betygats, i grundväsentliga hänseenden av annan art än städernas och den egentliga landsbygdens. Icke desto mindre hålles skärgårdsbefolkningen fortfarande beroende av undantag och dispenser, när den ålägges att ordna frågor, som för den äro av allmängiltig och icke undantagsmässig natur. Den förmenas i motsats till städernas och landsbygdens folk möjligheten att med stöd av ändamålsenliga och för sina egenartade förhållanden avpassade riktlinjer dryfta och bestämma om sina bebyggelsefrågor. Att detta vållar den talrika skärgårdsbefolkningen allvarliga bekymmer och försätter den i sämre läge än andra medborgargrupper framgår av att exempelvis befolkningen i

Öckerö socken för närvarande ligger inne med besvär över bestämmelser, som länsstyrelsen i länet i anslutning till gällande normalpraxis för landsbygden utfärdat för nio olika områden i denna skärgårdskommun. Besvärsvägens vanskligheter för denna befolkning belysas ytterligare av att, när Öckerö kommunalfullmäktige skulle behandla nämnda ärende, församlingen icke kunde bli beslutsmässig, då halva antalet av dess medlemmar befann sig ute på Nordsjön. För att besvär skulle hinna ingivas inom stadgad tid måste därför enskilda personer åtaga sig att ingå med desamma. I liknande predikament ha andra kustsamhällen upprepade gånger befunnit sig. Ett flertal municipalfullmäktige och byggnadsnämnder i Bohuslän skall också efter vad som kommit till vår kännedom inom de närmaste dagarna till Konungen inlämna en framställning om åtgärder i enlighet med hemställan i angivna motioner.

Det synes oss därför väl motiverat att riktlinjer för planläggning av bebyggelsen i Bohusläns fiskelägen utarbetas i syfte att hänsyn toges till de särpräglade förhållanden, som råda i sagda fiskelägen, samt att angivna riktlinjer finge direkt anknytning till lagstiftningen på detta område, varigenom det långa och mycket osäkra dispensförfarandet kunde undvikas samt de nu talrika besvärärendena i stadsplane- och byggnadsplanefrågor skulle minska.

Den utredning, som torde vara nödvändig att få verkställd för att ett sådant komplement till stadsplanelagstiftningen skall kunna erhållas, bör enligt vår mening anförtros åt personer, som äga ingående kännedom om fiskelägenas näringsliv, arbetsorganisation och bebyggelse samt sådana som äro väl förtrogna i plantekniska och praktiska värv.

Med stöd av vad vi sålunda anfört hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t, med beaktande av i motionen anförda synpunkter, ville föranstalta om utredning angående riktlinjer för planläggning av bebyggelsen i Bohusläns fiskelägen samt för riksdagen framlägga de förslag vartill utredningen kan giva anledning.

Stockholm den 23 januari 1946.

Birger Utbult.

Ernst V. Staxäng.

J. W. Mårtensson.

Wald. Svensson.

Carl G. Johansson.

Gösta Andersson,
Mölnadal.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.